

Sentència 93-2018 del TSJA. Impost sobre Societats. Remuneració de l'òrgan d'administració i la seva deducció en l'impost sobre societats. Interpretació de l'article 13 de la Llei de l'Impost sobre Societats.

Extracte facilitat per Strategos

Resum: El Tribunal reitera (veure anteriors sentències 40-2018 i 41-2018) que per a que la retribució a l'òrgan d'administració sigui deduïble a l'impost sobre societats, és necessari que els estatuts societaris prevegin aquesta remuneració de forma obligatòria, i no com a una mera possibilitat.

El Tribunal afegeix un nou incís. Tot i que és necessari que la remuneració estigui recollida de forma obligatòria als estatuts, no és necessari que aquests fixin el "quantum", podent-se concretar l'import de la remuneració per la junta.

Resolució: Confirma sentència recorreguda (Tribunal de Batlles 3 d'abril de 2018) i desestima el recurs d'apel·lació presentat de part.

Aquesta valoració no ofereix consells específics per a situacions determinades i concretes. Demaneu assessorament jurídic abans d'entaular accions concretes, en vista de les circumstàncies de cada assumpte.

C. Prat de la Creu, 59-65
Escala A, 2a planta
AD500 Andorra la Vella
+376 805 705
strategos@strategos.ad

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Administrativa
Núm. de Protocol: 2000005/2018
Núm. de Rotlle: TSJA-0000049/2018

SENTÈNCIA 93-2018

PARTS:

Apel·lant: .

Representant: Sra. I.M.D.O.M.
Advocat: E.

Apel·lat: GOVERN D'ANDORRA

Representant: Sr. C.P.S.
Advocat: Sra. E.V.C.

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President:
Magistrats:

M. I. Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA
M. I. Sr. Bernard PLAGNET
M. I. Sra. Elsa PUIG MUÑOZ

Andorra la Vella, a dinou d'octubre de dos mil divuit.

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, ha vist el recurs d'apel·lació a les actuacions número 2000005/2018.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent la magistrada **Sra. Elsa PUIG MUÑOZ**, la qual expressa el parer del Tribunal.

ANTECEDENTS DE FET

1.- La societat XXX va interposar demanda jurisdiccional contra la resolució de la Comissió Tècnica Tributària del 27 de novembre del 2017, mitjançant la qual es va confirmar la liquidació tributària provisional corresponent als exercicis 2014 i 2015 de l'impost sobre societats.

2.- En la sentència del 3 d'abril del 2018 el Tribunal de Batlles ha desestimat la demanda promoguda per la societat XXX.

3.- En el seu escrit d'apel·lació de data 24 de maig del 2018, la societat XXX estima en substància que:

- la retribució percebuda per l'administrador de XXX a càrrec dels exercicis 2014 i 2015 s'ha de poder considerar despesa deduïble per la societat;

- per a que la remuneració específicament percebuda per un administrador d'una societat mercantil per l'exercici del seu càrrec sigui deduïble a l'impost sobre societats únicament és necessari que aquesta remuneració estigui prevista als estatuts socials de la societat concernida;

- en els estatuts de la societat agent està previst el sistema de remuneració, que pot ser excepcional o periòdica, segons les modalitats i el quantum que decideixi la Junta General per a cada exercici social, i a la Junta del dia 31 de gener de 2014 es va fixar la remuneració per tot el període 2014 en l'import de 3.500 euros mensuals, i, d'igual forma, el 27 de novembre de 2014, la Junta va fixar la remuneració per l'any 2015, per import de 5.000 euros mensuals.

A la vista celebrada el dia 28 de setembre la societat XXX va insistir en els seus arguments, tot i afegint que, al seu parer, la Sentència d'aqueix Tribunal 40/2018, dictada en el rotlle, 0000103/2017, s'ha d'interpretar en el sentit que els Estatuts societaris han de preveure que els Administradors seran retribuïts, sense que els propis Estatuts hagin d'establir si la remuneració serà o no periòdica ni el seu import, qüestions que han de fixar-se per la Junta.

4.- En la seva contesta de data 15 de juny del 2018, el Govern estima en substància, que:

- en la mesura que el sistema de retribució no es troba previst als estatuts, escau excloure les remuneracions de l'administrador de les deduccions que s'ha aplicat la societat XXX.

El Govern va confirmar els seus arguments en l'acte de la vista.

5.- Trameses les actuacions a aquesta Sala, s'ha designat el magistrat ponent i han quedat vistes les actuacions per a deliberar i decidir.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- El litigi versa sobre la interpretació de l'article 13 de la Llei de l'impost sobre societats.

La redacció primigènia de l'article 13 Llei 95/2010, del 29 de desembre disposava:

"2. Les remuneracions a consellers i administradors vinculades específicament a l'acompliment d'aquests càrrecs, només són deduïbles en la mesura que compensin despeses de viatge i assistència a juntes de la societat o del consell d'administració, amb els límits que

s'estableixin reglamentàriament. Aquesta restricció no afecta els sous i salaris o contraprestacions per serveis prestats pagats a administradors o consellers residents fiscals al Principat d'Andorra en la mesura que aquests quedin inclosos dins el sistema de Seguretat Social del Principat o, en el cas d'administradors o consellers no-residents fiscals, si els pagaments estan subjectes per l'impost sobre la renda dels no-residents fiscals."

Però l'article 5 de la Llei 17/2011, de l'1 de desembre va modificar la redacció de l'article 13.2:

*"2. Les remuneracions a consellers i administradors vinculades específicament a l'acompliment d'aquests càrrecs **només són deduïbles quan siguin previstes en els estatuts de la societat**, i tenen pel perceptor la consideració de rendes subjectes a l'impost sobre societats o a l'impost sobre les activitats econòmiques, segons si es tracta d'una persona jurídica o de persones físiques, segons el cas."*

(la negreta és nostra).

Registreu-vos a LesLleis.com per
accedir al contingut complet d'aquesta pàgina.